

Vastaus kirjalliseen kysymykseen lemmikkien tunnistusmerkitsemisen säätämisestä lailla

Eduskunnan puhemiehelle

Eduskunnan työjärjestyksen 27 §:ssä mainitussa tarkoituksessa Te, Arvoisa puhemies, olette toimittanut asianomaisen ministerin vastattavaksi kansanedustaja Anne Louhelaisen /ps näin kuuluvan kirjallisen kysymyksen KKV 259/2016 vp:

Aikooko hallitus asettaa lainsäädännöllisiä velvoitteita lemmikkien tunnistusmerkinnöille eläinsuojelulain kokonaisuudistuksen yhteydessä?

Vastauksena kysymykseen esitän seuraavaa:

Eläinsuojelulain kokonaisuudistuksen yhteydessä on teetetty selvitys koirien ja kissojen pakollisesta tunnistusmerkinnästä. Selvityksessä kartoitettiin nykyisiä käytäntöjä kissojen ja koirien tunnistusmerkinnässä ja selvitettiin, miten asiaa on säädelty muissa Euroopan maissa. Lisäksi selvityksessä tarkasteltiin erilaisia vaihtoehtoisia tapoja tunnistusmerkinnän ja rekisteröinnin järjestämiseksi samalla kun pohdittiin siitä aiheutuvia vaikutuksia.

Koirien tunnistusmerkintä ja rekisteröinti on säädetty pakolliseksi suurimmassa osassa EU-jäsenvaltioista. Velvoitteella pyritään vähentämään löytöeläinten määrää sekä ennaltaehkäisemään raivotaudin leviämistä ja laitonta eläinten tuontia. Sen sijaan kissojen osalta vastaavasta järjestelmästä on säädetty vain muutamissa Euroopan maissa. Suomessa koirien ja kissojen tunnistusmerkintä ja rekisteröinti on vapaaehtoista ja eläinten tunnistetietoja rekisteröidään useisiin eri rekistereihin. Tarkkaa tietoa siitä, kuinka paljon koiria ja kissoja Suomessa on, ei ole saatavissa. Voidaan kuitenkin olettaa, että suurin osa suomalaisista koirista on jo tunnistusmerkitty ja rekisteröity johonkin rekisteriin. Sen sijaan kissoista suurin osa on vailla tunnistusmerkintää.

Suomessa raivotautia levittävät ja vailla omistajaa olevat irtokoirat eivät aiheuta vastaavia ongelmia kuin monissa Euroopan maissa. Sen sijaan koirien ja kissojen laitonta tuontia ja pentutehtailua esiintyy meilläkin. Selvityksen mukaan pakollinen tunnistusmerkintä ja rekisteröinti saattaisi osaltaan edistää eläinten vastuullista kasvatus- ja myyntitoimintaa. Joissain tapauksissa tunnistusmerkintä- ja rekisteröintipakko voisi helpottaa myös muiden eläinsuojelutapausten selvittelyä. Eläinten tunnistusmerkintä ja ajan tasalla olevat rekisteritiedot vähentäisivät oletettavasti myös löytöeläinten hoidosta kunnille aiheutuvia kustannuksia. Eläinsuojelulain (247/1996) 15 §:n mukaan kunnan on järjestettävä alueellaan talteen otettujen löytöeläinten hoito 15 vuorokauden ajan. Etenkin kissojen hoidosta aiheutuvia kustannuksia jää usein kuntien maksettavaksi, koska eläinten omistajia ei tavoiteta. Karanteen tai muuten omille teilleen lähteneen lemmikin löytyminen onkin paljon todennäköisempää, jos eläin on tunnistusmerkitty ja rekisteröity.

Vastaus kirjalliseen kysymykseen KKV 259/2016 vp

Toteutuessaan koirien ja kissojen tunnistusmerkintä- ja rekisteröintipakko lisäisi hallinnollista taakkaa ja kustannuksia merkittäväälle osalle kansalaisista. Koirien ja kissojen pitäjille aiheutuisi työtä myös rekisteritietojen ajan tasalla pitämisestä. Suurin yksittäinen kustannus olisi pakollisen rekisteröintijärjestelmän perustaminen ja ylläpitäminen siinäkin tapauksessa, että järjestelmässä hyödynnettäisiin jo olemassa olevia vapaaehtoisia rekistereitä. Tunnistus- ja rekisteröintipakon valvonnasta aiheutuisi niin ikään kustannuksia.

Järjestelmästä saatavien hyötyjen tulisi luonnollisesti ylittää siitä aiheutuvat haitat, jotta sen toteuttaminen olisi perusteltua. Rekisterin perustamisesta ja ylläpidosta aiheutuvia kustannuksia onkin tarkoitus selvittää vielä tarkemmin ennen kuin asiasta tehdään päätöksiä. Mahdolliset koirien ja kissojen pakollista tunnistusmerkintää ja rekisteröintiä koskevat säännökset sisällytettäisiin käytännössä eläintunnistusjärjestelmästä annettuun lakiin (238/2010), vaikka asiaa on selvitetty eläinsuojelulain kokonaisuudistuksen yhteydessä.

Helsingissä 16.5.2016

Maatalous- ja ympäristöministeri Kimmo Tiilikainen

MMM Dnro: 800/01.06.01/2016